

לצורך קצת (אף שהוא גם צורך של האדן), ואסור להוציא מפתח ביו"ט במקומות שאין עירוב, לצורך שיהנה מהדבר עצמו שעשו שעשה בו מלאכה, **ויש מתירים⁴³ דוגם בזה הוא צורך האדם.**

אוצר החקמה

נוק ובדומה, אינו נחשב כצורך אוכנ"פ, ועיין בדייני הוצאה הערה 8, 11, וכמו בכינוי אש שכיוון שאינו נהנה מהאש עצמו לא אמרין בזה מותך, עיין בדייני בינוי הערה 21, ובהערה הבאה. ומטעם זה יהיה אסור להרוג בי"ט זובכים ויתושים המפריעים לאדם, ולא אמרין מותך שהורתה נטילת נשמה לצורך אוכנ"פ הורתה שלא לצורך, והטעם כיון שהוא רק סילוק הגורם המפריע ואינו נהנה מהפעולה עצמה, לא אמרין בזה מותך. **ויש לחלק קצת, ובמבקשי תורה** מביא תשובה מהגרש⁴⁴ אוירבך זצ"ל שמתיר להרוג יתוש בי"ט, ועיין לעיל בהערה 14 דעתה הרבה פוסקים שלא אמרין מותך בשחיטה, ורוב הפוסקים סוברים دائمין בזה מותך. ולכארה צ"ב דבשימן תקי"ח סעיף ב', כתבו דמותר לשולח בי"ט לאינו יהודי אלים או מפני דרכי שלום ע"י אינו יהודי, וע"ש במ"ב ס"ק י"ג משום שהוא שבות דשבות במקומות צורך ומותר, ולא התירו שם ע"י ישראל או מלאכה דאוריתא, וכן לא התירו שם מלאכה דרבנן רק שבות דשבות, והיינו אף במקום פחד מגוי אלים לא התירו, וכ"כ בשוו"ת אבני נזר סיימן שפ"ז, וצ"ב מדוע א"ז חשיב צורך, ומדוע גרע מחשש גניבה דהתיר הרמ"א, ולרש"י והרמב"ם דמותר ע"י מותך גם שלא לצורך כלל, צ"ל דברין שנתמעט להדייא לכם ולא לעכו"ם גרע שלא לצורך כלל, וצ"ב דא"כ באיסור דרבנן יהיה מותר ע"י ישראל, וצ"ל שלא חילקו בזה, דס"ט הוא צורך של הישראלי ועונג יו"ט שלו שלא יחשש מהעכו"ם, ואפשר דבשים ממש פחד שייכחו יש להתריר אף בישראל דהר"ז צורך ממש, ובאן מדובר בחשש בעלמא מהעכו"ם שלא יבואו לידי קטטה, ורוצה לרצותו ולפיטסו כדי להיות עמו בשלום, ולא התירו לצורך זה ע"י ישראל רק ע"י אינו ישראל דהו שבות דשבות במקומות צורך, וכן נראה שם במ"ב דאיירி מפני דרכי שלום ולא בפחד ממש שם לא יתן לגוי האוכל יכחו, דבזה יש להתריר גם ע"י ישראל, אמנם עדין צ"ב מהגמ' ביצה דף כ"א א', שבא בולשת לעיר וביקשה לחטוף את כל העיר ושותו להם עגל והאכilioו אותן, ואמר שם בבריתא תמה אני אם לא יצא שכרכם בהפסכם שהרי אמרת תורה לכם ולא לעכו"ם ע"ש, הרי דאף שהיה הפסד ממון שרצטו לחטוף את כל העיר אסור לעשות מלאכה, וצ"ל שלא היה רק חשש הפסד ממון בעלמא, משא"כ מפני דרכי שלום שאמרנו, הינו שלא יבוא עימיו לידי קטטות וכדומה שהוא צורך תדריך שלו ליחס שכנות טובה, אבל אין הכוונה שחווש עבשו מאלימות או מקטטה. אבל משום חשש הפסד ממון בלבד לא התירו.

43) דעת הב"י שם בשם הסמ"ק ועוד, והרמ"א שם סעיף א' כתוב, דזה חשיב